

[Ministeren for handel, industri og søfart.] næringsdrivende i at søge dækning for krigsforsikringsbidragene ved indregning i varepriserne. Imidlertid endte forhandlingerne dengang med, at et udvalg blev nedsat, og at jeg gav tilsagn om, at jeg overfor dette udvalg ville være villig til at komme med alle oplysninger og til at sætte yderligere undersøgelser i gang m. v., men jeg hørte imidlertid aldrig noget fra det pågældende udvalg. Det er nok rigtigt, som det ærede medlem hr. Steen antydede, at dette skyldtes særlige forhold, og jeg vil derfor gerne erklære mig villig til nu at tage initiativet til, at sagen påny bliver taget op og gjort til genstand for drøftelser med repræsentanter for partierne, og jeg håber at kunne få den undersøgelse foretaget og få det materiale lagt frem, som det ærede medlem hr. Steen her har eftersøgt.

Steen: De udtalelser, den højtærede minister her fremsætter, bekræfter jo den opfattelse, at spørgsmålet stadig henstår uafklaret, at meningsforskell stadig er til stede, og at afklaring derfor er ønskelig. Den højtærede minister henviser til, at der blev nedsat et udvalg, over for hvilket ministeren gav tilsagn om at give alle ønskede oplysninger, og begge dele er rigtigt. Når dette udvalg ikke har løst den opgave, som var pålagt det, så er forklaringen den, at den mand, der blev udvalgets formand, en forsikringskyndig mand, tidligere medlem af dette ting, Johs. Hansen, umiddelbart efter udvalgets nedsættelse blev syg og senere afgik ved døden. Men jeg ønsker som sagt meget en klaring og afgørelse af spørgsmålet, og efter at den højtærede minister nu har givet tilsagn om at ville tage initiativet til en forhandling mellem den højtærede minister og repræsentanter for partierne, håber jeg, at vi gennem denne forhandling omsider når at få klarhed over det, der er det afgørende i denne diskussion, det, der i dette spørgsmål er os imellem.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 209 af 15. maj 1948.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 3 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Fortsættelse af eneste behandling af forslag til beslutning af folketinget (af Aksel Møller m. fl.).

Forhandlingen genoptoges.

Aksel Larsen: Det er så kort tid siden, vi sidst her i tinget behandlede dette lovkompleks, så man skulle forsværge, der kunne være noget særligt nyt at sige, eller at der kunne opstå stor strid om, hvordan loven bør affattes. Det viser sig imidlertid, at der kan opstå sådan stor strid, og at der er en hel del at sige fra forskellige partiers side. Den hidtidige diskussion har røbet, at der er visse ikke helt uvæsentlige fordele ved det parlamentariske system, vi lever under. Dette parlamentariske system med dets regeringsskifter giver nemlig mulighed for, at en ny eller nylig tiltrådt regering kan fortælle, at den overtog et økonomisk fallitbo, som den har måttet sanere, og at hele den forbedring i landets valutamæssige og forsyningsmæssige stilling, der er sket siden regeringens tiltræden, udelukkende skyldes denne regerings heroiske indsats for at bøde på dens forgængers forsyndelser. På den anden side kan det eller de partier, af hvilke den foregående regering udgik, stå op og hævde, at hele grundlaget for forbedringen i den forsyningsmæssige og valutamæssige tilstand er lagt af den foregående regering, og at den nuværende regering, al sin evneløshed til trods, dog ikke har formået totalt at fordærve frugterne af den foregående regerings velsignelsesrige indsats. Der er mange fordele ved dette. Begge parter kan tage forbedringer i forholdene til indtægt i det omfang, der er nogen forbedringer. Er der nogen forværring i forholdene, kan begge parter skyde hinanden forværringen i skoene. Sådan går det rigtig udmærket. Jeg har ikke i sinde at blande mig så forfærdelig meget i dette, dog vil jeg have lov til at udtale en beskeden forbavelse over den energi, hvormed det ærede medlem hr. Axel Kristensen nu forlanger restriktionerne ophævet. Jeg synes ærlig talt, han er den rette dertil! Jeg er indrer ikke bedre end, at netop da det ærede medlem var først forsyningsminister, senere forsyningsminister og handelsminister, var det ham, der kom med en hel del nye restriktioner, til trods for at han i 1945 var blevet valgt på kravet om restriktionernes ophævelse. Men det ærede medlem har det altså åbenbart som visse præster, der siger: I skal ikke gøre som jeg gør, men som jeg siger. Han siger til den